

DOM IN SVET.

Zabavi in pouku.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

Štev. II.

V Ljubljani, 20. novembra 1888.

Leto I.

NADA.

Srečo je težkó doseči,
Dasi vsak si jo želi,
Kdor pa ziblje zdaj se v sreči,
Kdo ve, koljko bo se dni?

Sreče jaz Bogá ne prosim,
Vem, da tukaj dom ni njen,
Žarek njen pa v sreču nosim,
Bodi jasen dan, meglén.

Žarek ta se zove: nada.
Nada, razsvetljuj me ti!
Kadar mi srce upada,
Novih dajaj mu moč!

Fr. Krek.

V bolezni.

Naj na-me zreš, oj žena nesprosljiva,
Ki polna smrtonosnega si jada?
Se jači me in teši moja nada,
Da grozepolna bodeš milostljiva.

Stojis pred mano ti ko skala siva,
Očij globel me tvojih smrtno zbada;
Slovó zveni mi kosa tvoja, — mlada
Naj grem, da vsprejme me mrtvaška njiva!

Koso nad mano že si zavihtela,
Z desnico grabiš me, ustavljaš hojo:
Ne bo je, ki pred kratkim je živela,

In s tem zvršila si nalogo svojo.
Jaz prosta spon — k Očetu bom vshitela,
Ki milostno naj sprejme dušo mojo!

Bonaventura S.

